

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2025-2026

---

19 NOVEMBER 2025

Voorstel van resolutie betreffende de bestrijding van seksuele uitbuiting van minderjarigen voor prostitutiedoeleinden

(Ingediend door mevrouw Viviane Teitelbaum c.s.)

TOELICHTING

I. EEN EXPLOESIE VAN GEVALLEN VAN SEKSUELE UITBUITING VAN MINDERJARIGEN: 2024, EEN RECORDJAAR

Het jaar 2024 is een somber keerpunt voor België: nog nooit werden zoveel gevallen van seksuele uitbuiting van minderjarigen geregistreerd. In één jaar tijd heeft *Child Focus* 542 dossiers geopend, een stijging van 14 % ten opzichte van 2023, dat zelf al een recordjaar was. Sinds 2021 is het alsmear erger geworden.

Seksuele uitbuiting van minderjarigen neemt vele vormen aan, zowel online als in het echte leven. Niet-consensuele sexting, sextortion, grooming, prostitutie: geen enkele levenssfeer ontsnapt aan het geweld, dat vaak deel uitmaakt van een continuüm waarin het misbruik zich voortzet en versterkt van de ene sfeer naar de andere, en waarbij deze twee elkaar wederzijds voeden.

Een van de vormen van seksuele uitbuiting die het afgelopen jaar een bijzonder verontrustende groei heeft gekend, is prostitutie van minderjarigen. *Child Focus* heeft 94 dossiers geopend, een stijging van 29 % in één jaar tijd. De federale politie heeft in datzelfde jaar 112 gevallen van prostitutie van minderjarigen op het internet opgespoord, maar schat dat 86 % van de gevallen onder de radar blijft (1).

---

(1) Farr, A., «La traque contre les “loverboys” intensifiée», *La Libre*, 10 maart 2025, blz. 9.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2025-2026

---

19 NOVEMBRE 2025

Proposition de résolution visant à lutter contre l'exploitation sexuelle des mineurs à des fins de prostitution

(Déposée par Mme Viviane Teitelbaum et consorts)

DÉVELOPPEMENTS

I. UNE EXPLOSION DES CAS D'EXPLOITATION SEXUELLE DES MINEURS: 2024, UNE ANNÉE RECORD

L'année 2024 marque un tournant sombre pour la Belgique: jamais autant de cas d'exploitation sexuelle de mineurs n'ont été recensés. En un an, *Child Focus* a ouvert 542 dossiers, une hausse de 14 % par rapport à 2023, elle-même déjà une année record. Depuis 2021, la tendance ne cesse de s'aggraver.

L'exploitation sexuelle des mineurs prend des formes multiples, à la fois en ligne et dans la vie réelle. *Sexting* (sextage) non consensuel, sextorsion, pédopiégeage (*grooming*), prostitution: aucun espace n'échappe à la violence qui s'inscrit souvent dans un *continuum* où les abus se prolongent et se renforcent d'une sphère à l'autre, ces deux univers s'alimentant mutuellement.

Parmi les formes d'exploitation sexuelle ayant vu une croissance particulièrement inquiétante l'année dernière, on retrouve la prostitution des mineurs. *Child Focus* a ouvert 94 dossiers, soit une augmentation de 29 % en un an. De son côté, la police fédérale a détecté 112 cas de prostitution de mineurs sur internet la même année, mais estime que 86 % des situations passeraient sous les radars (1).

---

(1) Farr, A., «La traque contre les “loverboys” intensifiée», *La Libre*, 10 mars 2025, p. 9.

ECPAT («*End Child Prostitution in Asian Tourism*»), een internationaal netwerk dat zich inzet voor de bestrijding van seksuele uitbuiting van kinderen) schat in zijn *Panorama de la situation des mineurs et des mineures victimes d'exploitation sexuelle en Fédération Wallonie-Bruxelles* (2), dat er jaarlijks 1 680 potentiële gevallen van seksuele uitbuiting van minderjarigen worden gevolgd door de Jeugdhulpverlening in de Franse Gemeenschap. Deze schatting is gebaseerd op de extrapolatie van de conclusies van een Frans onderzoek uit 2020, uitgevoerd door Aziz Essadek in samenwerking met de *Aide sociale à l'enfance* (ASE) van Essonne, Frankrijk, waaruit bleek dat 4,7 % van de minderjarigen die door de ASE werden gevolgd, slachtoffer waren van seksuele uitbuiting.

Deze explosieve toename van het aantal gevallen past in een alarmerende internationale context: reeds in 2022 bestempelden de Verenigde Naties seksuele uitbuiting van kinderen als een wereldwijde noodsituatie.

II. DE SLACHTOFFERS

A. Demografisch profiel

De overgrote meerderheid van de slachtoffers zijn meisjes. Volgens de beschikbare cijfers voor 2024 vertegenwoordigen zij 95 % van de gevallen van prostitutie van minderjarigen die door *Child Focus* worden behandeld en een grote meerderheid van de gevallen die door de federale politie worden behandeld.

Volgens de cijfers van *Child Focus* is de gemiddelde leeftijd van de slachtoffers vijftien jaar, al zijn er ook meldingen van meisjes van dertien jaar of jonger.

Ten slotte zijn volgens de federale politie de meeste slachtoffers van buitenlandse afkomst – met name Roemeens, Bulgaars, Albanese en Nigeriaans –, hoewel er ook Belgische slachtoffers zijn.

Uiteindelijk blijkt uit de gegevens die *Child Focus* voor het jaar 2023 heeft gedeeld, dat 30 % van de slachtoffers in een openbare jeugdzorginstelling verbleef. Volgens de door ECPAT ondervraagde professionals van deze instellingen houdt het weglopen van een meisje bijna altijd verband met prostitutiepraktijken.

(2) Procureur, F., *Panorama de la situation des mineures et mineurs victimes d'exploitation sexuelle en Fédération Wallonie-Bruxelles*, Brussel ECPAT België 2023, blz. 97.

De son côté, ECPAT («*End Child Prostitution in Asian Tourism*»), un réseau international dédié à la lutte contre l'exploitation sexuelle des enfants) dans son étude *Panorama de la situation des mineurs et des mineures victimes d'exploitation sexuelle en Fédération Wallonie-Bruxelles* (2), estime qu'il y aurait 1 680 cas potentiels d'exploitation sexuelle chez les mineurs suivis annuellement par l'Aide à la jeunesse en Fédération Wallonie-Bruxelles. Cette estimation se base sur l'extrapolation des conclusions d'une étude française de 2020 menée par Aziz Essadek avec l'Aide sociale à l'enfance (ASE) de l'Essonne, en France, qui a révélé que 4,7 % des mineurs suivis par l'ASE étaient victimes d'exploitation sexuelle.

Cette explosion des cas s'inscrit dans un contexte international alarmant: en 2022 déjà, l'exploitation sexuelle des enfants avait été déclarée urgence mondiale par les Nations unies.

II. LES VICTIMES

A. Profil démographique

L'écrasante majorité des victimes sont des filles. D'après les chiffres disponibles pour 2024, elles représentent 95 % des cas de prostitution de mineurs traités par *Child Focus* et une grande majorité de ceux traités par la police fédérale.

Toujours d'après les chiffres de *Child Focus*, l'âge moyen des victimes est de quinze ans, même si des cas impliquant des filles de treize ans ou moins sont aussi signalés.

Enfin, d'après la police fédérale la plupart des victimes sont d'origine étrangère – particulièrement Roumaine, Bulgare, Albanaise et Nigériane –, même si des Belges font aussi partie des victimes.

Enfin, les données partagées par *Child Focus* concernant l'année 2023 révèlent que 30 % des victimes séjournaient dans une institution publique de protection de la jeunesse. D'après les professionnels de ces institutions interrogés par ECPAT, s'il y a une fugue d'une jeune fille, celle-ci est presque systématiquement liée à des pratiques prostitutionnelles.

(2) Procureur, F., *Panorama de la situation des mineures et mineurs victimes d'exploitation sexuelle en Fédération Wallonie-Bruxelles*, Bruxelles, ECPAT Belgique, 2023, p. 97.

B. Een levensloop die vaak gekenmerkt wordt door geweld

Er zijn terugkerende «typische» profielen te vinden onder minderjarige slachtoffers van prostitutie. Deze meisjes komen vaak uit kwetsbare gezinnen, worden in een instelling geplaatst of begeleid door de jeugdhulp. Hun levensloop wordt gekenmerkt door instabiliteit en soms door een gewelddadige omgeving. Velen hebben te maken gehad met verwaarlozing, mishandeling of psychisch, fysiek of zelfs seksueel geweld, waaronder incest. Noord-Amerikaanse studies (3) tonen een verband aan tussen geweld binnen het gezin, met name seksueel misbruik tijdens de kindertijd, en het beginnen met prostitutie. Van de ondervraagde jongeren had de meerderheid te maken gehad met seksueel, fysiek en emotioneel misbruik, vaak gepleegd door ouders. Deze basiservaringen leiden tot een «seksuele identiteit van misbruik», die deze jongeren bijzonder kwetsbaar maakt voor seksuele uitbuiting.

Uit een Frans onderzoek uit 2022 van het *Centre de victimologie pour mineurs* (4) blijkt bovendien dat jonge slachtoffers van seksuele uitbuiting vaak melding maken van vroege seksuele initiatie en een traumatische eerste ervaring, vaak een verkrachting.

Ze komen niet allemaal uit kansarme milieus. Steeds vaker duiken jonge meisjes uit stabiele en bevoorrechte gezinnen op in de dossiers van de politie. Hun eerste stap vindt vaak online plaats: ze raken verstrikt in emotionele relaties die beginnen met grooming, sexting en vervolgens sextortion. Deze situaties, die minder zichtbaar zijn, worden meer gekenmerkt door psychologische dominantie dan door fysiek geweld.

Ten slotte vormen ook niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (NBMV's) een kwetsbare groep. Door de aard van hun status is het des te moeilijker om informatie over hen te verkrijgen.

(3) Bittle, S., *Youth involvement in prostitution: A focus on intrafamilial violence – A literature review*, Research and Statistics Division, Policy Sector, Department of Justice Canada, 1999.

(4) Pohn, H., et al., *PROMIFRANCE: Recherche pluridisciplinaire sur la prostitution des mineurs en France (rapport, Centre de victimologie pour mineurs, association CVM)*, Ministère des Solidarités et de la Santé - Ministère de la Justice, 2022.

B. Des parcours souvent marqués par des violences

De manière récurrente, on retrouve des profils «type» parmi les mineures victimes de prostitution. Ces jeunes filles viennent souvent de milieux familiaux précaires, sont placées en institution ou suivies par l'Aide à la jeunesse. Leur parcours est marqué par l'instabilité, parfois par des environnements violents. Beaucoup ont connu la négligence, la maltraitance ou des violences psychologiques, physiques, voire sexuelles – y compris l'inceste. Des études nord-américaines (3) montrent une corrélation entre les violences intrafamiliales, en particulier les abus sexuels subis dans l'enfance, et l'entrée dans la prostitution. Chez les jeunes interrogées, la majorité avait été confrontée à des abus sexuels, physiques et émotionnels, souvent perpétrés par des figures parentales. Ces expériences fondatrices construisent une «identité sexuelle abusive», rendant ces jeunes particulièrement vulnérables à l'exploitation sexuelle.

Une étude française de 2022 du Centre de victimologie pour mineurs (4) révèle d'ailleurs que les jeunes victimes d'exploitation sexuelle rapportent fréquemment une initiation sexuelle précoce et une première expérience traumatique, souvent un viol.

Toutes ne viennent pas de milieux défavorisés. Des jeunes filles issues de familles stables et favorisées apparaissent de plus en plus dans les dossiers traités par la police. Leur basculement se fait souvent en ligne: elles tombent dans des relations d'emprise affective commencées par du pédopiégeage (*grooming*), du sextage (*sexting*), puis de la sextorsion. Ces situations, moins visibles, s'inscrivent dans des dynamiques de domination psychologique plutôt que de violence physique.

Enfin, les mineurs étrangers non accompagnés (MENA) constituent aussi un groupe vulnérable. De par la nature de leur statut, il est d'autant plus compliqué d'avoir des informations les concernant.

(3) Bittle, S., *Youth involvement in prostitution: A focus on intrafamilial violence – A literature review*, Research and Statistics Division, Policy Sector, Department of Justice Canada, 1999.

(4) Pohn, H., et al., *PROMIFRANCE: Recherche pluridisciplinaire sur la prostitution des mineurs en France (rapport, Centre de victimologie pour mineurs, association CVM)*, Ministère des Solidarités et de la Santé - Ministère de la Justice, 2022.

C. Rekruterings- en manipulatiestrategieën

De «loverboy»-techniek – waarbij een jong meisje wordt verleid om een emotionele band te creëren alvorens haar te manipuleren voor seksuele uitbuiting – wordt vaak gebruikt. Er bestaan ook andere methoden. In 2020 waarschuwde *Child Focus* met name voor de betrokkenheid van stedelijke bendes in Brussel, Antwerpen, Luik en Gent bij prostitutie van minderjarigen. Deze vaak goed georganiseerde criminele groepen richten zich zowel op jongeren in kwetsbare situaties als op tienermeisjes uit bevoorrechte milieus.

Helaas is het onmogelijk om meer gegevens te verkrijgen over minderjarige slachtoffers van seksuele uitbuiting voor prostitutiedoeleinden, aangezien België momenteel niet beschikt over een instrument voor systematische registratie om deze gevallen te identificeren en op te volgen.

III. EEN GEÏNSTITUTIONALISEERD ZWART CIJFER

A. Tekortkomingen in de codering

De bestaande statistieken onderschatten zwaar de omvang van seksuele uitbuiting van minderjarigen. Dit komt door tekortkomingen in de codering van deze situaties in databases, met name in de jeugdhulpverlening. Wanneer een jongere in behandeling wordt genomen, wordt bij het openen van het dossier slechts één reden opgenomen, zoals weggelopen of schooluitval, die veel zichtbaarder is. Situaties van seksuele uitbuiting worden echter vaak pas later, tijdens de follow-up, ontdekt. Hoewel de gebruikte software in theorie de mogelijkheid biedt om deze nieuwe informatie toe te voegen, gebeurt dit zelden. Veel professionals beschouwen de tool als een louter administratief instrument voor het openen van het dossier, en niet als een evolutief follow-upinstrument. Het resultaat is dat gevallen van seksuele uitbuiting die tijdens de begeleiding worden vastgesteld, onzichtbaar blijven in de officiële cijfers. Sommige door ECPAT geciteerde professionals verklaren zelfs dat de software die zij gebruiken het niet mogelijk maakt om nieuwe informatie in te voeren nadat een dossier is geopend.

Dit gebrek aan registratie is in strijd met artikel 20 van richtlijn 2011/93/EU, dat de invoering voorschrijft van betrouwbare mechanismen voor gegevensverzameling over strafbare feiten op het gebied van seksuele uitbuiting van kinderen, teneinde statistische monitoring te waarborgen en het overheidsbeleid te sturen.

C. Stratégies de recrutement et de manipulation

La technique du «loverboy» – qui consiste à séduire une jeune fille afin de créer un lien affectif avant de la manipuler à des fins d'exploitation sexuelle – est fréquemment utilisée. D'autres méthodes existent également. En 2020, *Child Focus* a notamment alerté sur l'implication de bandes urbaines actives à Bruxelles, Anvers, Liège ou encore Gand, dans la prostitution de mineures. Ces groupes criminels, souvent bien organisés, ciblent aussi bien des jeunes en situation de vulnérabilité que des adolescentes issues de milieux favorisés.

Malheureusement, il est impossible d'avoir plus de données sur les mineurs victimes d'exploitation sexuelle à des fins prostitutionnelles puisqu'à l'heure actuelle la Belgique ne dispose d'aucun outil de recensement systématique pour identifier et suivre ces cas.

III. UN CHIFFRE NOIR INSTITUTIONNALISÉ

A. Failles dans l'encodage

Les statistiques existantes sous-estiment largement l'ampleur de l'exploitation sexuelle des mineurs. En cause: une série de dysfonctionnements liés à l'encodage des situations dans les bases de données, notamment dans le secteur de l'aide à la jeunesse. Lorsqu'un jeune est pris en charge, un seul motif – comme la fugue ou le décrochage scolaire qui sont beaucoup plus visibles – est enregistré au moment de l'ouverture du dossier. Or, les situations d'exploitation sexuelle sont souvent découvertes plus tard, au cours du suivi. Bien que le logiciel utilisé permet en théorie d'ajouter ces nouvelles informations, il est rarement mis à jour. De nombreux professionnels considèrent l'outil comme un simple instrument administratif lié à l'ouverture du dossier, et non comme un outil de suivi évolutif. Résultat: les cas d'exploitation sexuelle identifiés en cours d'accompagnement restent invisibles dans les chiffres officiels. Certains professionnels cités par ECPAT expliquent même que les logiciels qu'ils utilisent ne permettent pas d'encoder de nouvelles informations après l'ouverture d'un dossier.

Ce manque d'encodage va directement à l'encontre de l'article 20 de la directive 2011/93/UE, qui impose la mise en place de systèmes fiables de collecte de données sur les infractions d'exploitation sexuelle des enfants, afin d'assurer un suivi statistique et d'orienter les politiques publiques.

B. Gebrek aan hulpmiddelen

Andere diensten die te maken kunnen krijgen met seksueel uitgebuite minderjarigen hebben niet noodzakelijkerwijs toegang tot hulpmiddelen om hen te registreren. De studie van ECPAT vermeldt dat een overweldigende meerderheid van de professionals van gezinsplanningscentra, psycho-medisch-sociale centra (PMS) en zorgcentra na seksueel geweld (ZSG) (86 %) niet over middelen of instrumenten beschikte om deze gevallen te registreren in hun organisatie. Toch stelt hetzelfde onderzoek dat deze professionals in het onderzochte jaar (2023) te maken hebben gehad met gevallen van seksuele uitbuiting van minderjarigen.

C. Versnippering van informatie

Ten slotte vormt de versnippering van gegevens tussen de sectoren die in contact kunnen komen met seksueel uitgebuite minderjarigen (politie, justitie, jeugdhulpverlening, gezondheidszorg, verenigingen, enz.) een andere belemmering. Bij gebrek aan een gecentraliseerd systeem blijft de informatie versnipperd en wordt zij niet altijd tussen de diensten gedeeld. De communicatie tussen de sectoren is vaak beperkt, wat het opsporen, volgen en beschermen van slachtoffers bemoeilijkt. Daardoor ontbreekt in veel gevallen een gecoördineerde aanpak.

IV. GEBREKKIG OPGELEIDE PROFESSIONALS

Een van de grootste belemmeringen voor het opsporen en beschermen van slachtoffers blijft het gebrek aan opleiding van professionals.

Velen voelen zich niet bekwaam genoeg om op te treden. Ze missen duidelijke richtlijnen, geschikte hulpmiddelen en gestandaardiseerde protocollen. Volgens het onderzoek van ECPAT in de Franse Gemeenschap zou 64 % van de eerstelijnsprofessionals moeite hebben om het onderwerp seksuele uitbuiting aan te kaarten en zegt 66 % zich weinig of niet op hun gemak te voelen bij het opsporen van gevallen van seksuele uitbuiting (dit percentage daalt tot 50 % voor professionals van OCMW's). Dit gebrek aan voorbereiding leidt tot fouten bij de herkenning, vertragingen bij de behandeling en zelfs tot het volledig onzichtbaar maken van slachtoffers.

Nochtans wordt in artikel 18 van richtlijn 2011/36/EU inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan benadrukt dat de opleiding van eerstelijnsprofessionals een

B. Manque d'outils

D'autres services qui peuvent être confrontés à des mineurs exploités sexuellement n'ont pas forcément accès à des outils permettant leur encodage. L'étude d'ECPAT mentionne qu'une écrasante majorité des professionnels des plannings familiaux, des centres psycho-médico-sociaux (CPMS) et des centres de prise en charge des violences sexuelles (CPVS) (86 %) ne disposaient pas de moyen ou d'outils de recensement dans leur organisme. Pourtant, la même étude stipule que ces professionnels ont été confrontés à des cas d'exploitation sexuelle de mineurs au cours de l'année étudiée (2023).

C. Dispersion des informations

Enfin, la dispersion des données entre les secteurs pouvant être en contact avec des mineurs exploités sexuellement (police, justice, aide à la jeunesse, santé, associations, etc.) est un autre frein. En l'absence de système centralisé, les informations restent cloisonnées et ne sont pas toujours partagées entre services. La communication entre secteurs est souvent limitée, ce qui complique le repérage, le suivi et la protection des victimes. De nombreux cas échappent ainsi à toute prise en charge coordonnée.

IV. DES PROFESSIONNELS TROP PEU FORMÉS

L'un des freins majeurs à la détection et à la protection des victimes reste le manque de formation des professionnels.

Beaucoup ne se sentent pas suffisamment compétents pour agir. Ils manquent de repères clairs, d'outils adaptés et de protocoles standardisés. D'après l'étude menée par ECPAT en Fédération Wallonie-Bruxelles, 64 % des professionnels de première ligne auraient des difficultés à aborder la question de l'exploitation sexuelle et 66 % se disent peu ou pas à l'aise pour détecter un cas d'exploitation sexuelle (ce pourcentage descend à 50 % pour les professionnels des centres publics d'action sociale (CPAS)). Ce manque de préparation génère des erreurs de reconnaissance, des retards de prise en charge, voire l'invisibilisation complète des victimes.

Pourtant, la directive 2011/36/UE concernant la prévention de la traite des êtres humains et la lutte contre ce phénomène, ainsi que la protection des victimes souligne dans son article 18 que la formation des professionnels

wettelijke verplichting is om een doeltreffende preventie en opsporing van gevallen van uitbuiting te garanderen.

Professionals staan vaak machteloos tegenover de minder zichtbare vormen van uitbuiting, zoals die waarbij er sprake is van een emotionele band met de uitbuiting. In dergelijke situaties kan, zelfs bij de slachtoffers, de indruk ontstaan dat het niet over seksuele uitbuiting gaat. Zonder specifieke opleiding worden deze situaties vaak geminimaliseerd, verkeerd geïnterpreteerd of herleid tot niet meer dan «probleemgedrag» van jongeren in moeilikheden.

V. ONDUIDELIJKE INTERPRETATIES VAN MENSENHANDEL EN BEPERKINGEN VAN DE GELDENDE WETGEVING

A. Mensenhandel en perceptie bij professionals

Een belangrijke moeilijkheid vloeit voort uit de verschillende interpretaties van het begrip mensenhandel bij de eerstelijnsprofessionals. Hoewel de wet van 29 april 2013 artikel 433*quinquies* van het Strafwetboek heeft gewijzigd om de definitie van mensenhandel te verduidelijken en uit te breiden, en mensenhandel duidelijk definieert als «de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel [onder meer] de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting», wordt deze definitie in de praktijk nog steeds slecht toegepast.

Op het terrein blijven sommige professionals mensenhandel associëren met specifieke situaties, die vaak verband houden met migratietrajecten of met extreme kwetsbaarheden. Richtlijn 2011/36/EU is echter duidelijk: volgens artikel 2 is de instemming van een minderjarige juridisch irrelevant in gevallen van seksuele uitbuiting, wat betekent dat elke situatie van emotionele manipulatie of pooierschap zonder fysiek geweld als mensenhandel moet kunnen worden erkend.

Deze foutieve interpretatie van mensenhandel brengt twee grote problemen met zich mee. Ten eerste maakt deze perceptie de situaties waarin Belgische slachtoffers zich bevinden moeilijk zichtbaar. Ten tweede is de kwalificatie mensenhandel onontbeerlijk om een onderzoek op te starten en het slachtoffer te beschermen. Het is opvallend dat die institutionele blokkering met betrekking tot de kwalificatie mensenhandel in Wallonië en Brussel vaker lijkt voor te komen dan in Vlaanderen.

de première ligne est une obligation légale pour garantir une prévention et une détection efficaces des cas d'exploitation.

Les professionnels sont souvent démunis face aux formes d'exploitation moins visibles, comme celles impliquant des liens affectifs avec l'exploiteur. Dans ces contextes, parler d'exploitation sexuelle peut sembler inapproprié, y compris aux yeux des victimes elles-mêmes. Sans formation spécifique, ces situations sont souvent minimisées, mal interprétées ou réduites à des comportements «à problème» de jeunes en rupture.

V. INTERPRÉTATIONS FLOUES DE LA TRAITE ET LIMITES DES LOIS EN PLACE

A. Traite et perception par les professionnels

Une difficulté majeure vient de l'interprétation inégale de la notion de traite par les professionnels de première ligne. Bien que la loi du 29 avril 2013 ait modifié l'article 433*quinquies* du Code pénal pour clarifier et élargir la définition de la traite des êtres humains et définit clairement la traite comme «le fait de recruter, de transporter, de transférer, d'héberger, d'accueillir une personne, ou d'exercer un contrôle sur elle [notamment] des fins d'exploitation de la prostitution ou d'autres formes d'exploitation sexuelle», cette définition est encore mal appliquée dans la pratique.

Sur le terrain, certains professionnels continuent d'associer la traite à certains types de situations, souvent liées à des parcours migratoires ou à des vulnérabilités extrêmes. Pourtant, la directive 2011/36/UE est explicite: selon son article 2, le consentement d'une mineure est juridiquement sans effet dans les cas d'exploitation sexuelle, ce qui implique que toute situation de manipulation affective ou de proxénétisme sans violence physique doit pouvoir être reconnue comme traite.

Cette interprétation erronée de la traite des êtres humains présente deux problèmes majeurs. Premièrement, cette perception occulte la réalité vécue par les victimes belges. Deuxièmement, la qualification de traite est indispensable pour lancer une enquête et protéger la victime. Il est intéressant de noter que ce blocage institutionnel quant à la qualification de traite semble plus présent en Wallonie et à Bruxelles qu'en Flandre.

B. Ongeschikte procedures

De procedure die gepaard gaat met de kwalificatie mensenhandel wordt vaak als ongeschikt ervaren, zowel door de betrokken jongeren als door de professionals op het terrein. Er worden regelmatig verschillende obstakels gemeld. Enerzijds moet een situatie van uitbuiting worden aangetoond, wat vaak complex is, vooral wanneer er geen sprake is van geldelijke transacties of wanneer het slachtoffer weigert zijn pooier of het netwerk aan te geven. Deze vereiste sluit aan bij een andere belangrijke beperking van de procedure: de verplichting om alle banden met de uitbuiters te verbreken, een voorwaarde die moeilijk vervulbaar is in geval van emotionele manipulatie. Ten slotte blijft het belangrijkste stimulerende instrument voor de «mensenhandel»-procedure in veel gevallen de toegang tot een verblijfstitel, wat het belang ervan voor Belgische slachtoffers doet afnemen. Deze «mensenhandel»-procedure is des te minder geschikt voor minderjarigen aangezien ze in strijd is met richtlijn 2011/92/EU ter bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen, meer bepaald met artikel 19, dat bepaalt dat ervoor moet worden gezorgd dat «de verlening van bijstand en ondersteuning aan een kind niet afhangen van diens bereidheid om mee te werken aan het strafrechtelijk onderzoek, de vervolging of het proces».

Door deze lacunes en het gebrek aan investeringen in gespecialiseerde structuren voor minderjarigen die slachtoffer zijn van seksuele uitbuiting, worden professionals gedwongen om terug te grijpen naar geïmproviseerde noodoplossingen. Deze oplossingen – onaangepaste plaatsingen, niet-noodzakelijke ziekenhuisopnames of doorverwijzingen naar openbare instellingen voor jeugdbescherming die als sancties worden ervaren – zijn inefficiënt en kunnen zelfs traumatiserend zijn voor de jongeren.

C. Beperkingen van de hervorming van het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht

Tal van professionals en verenigingen op het terrein wijzen erop dat de wet van 21 maart 2022 tot hervorming van het seksueel strafrecht er niet in slaagt de minderjarigen concreet beter te beschermen, ook al getuigt ze van de wil om seksuele uitbuiting van minderjarigen beter te bestraffen, met name door uniform een wettelijke leeftijd van achttien jaar te hanteren, door het begrip toestemming beter te definiëren en door verzwaarde straffen in te voeren, met name in het kader van de seksuele uitbuiting van minderjarigen.

B. Procédures inadaptées

La procédure liée à la qualification de traite est souvent perçue comme inadaptée, tant par les jeunes concernés que par les professionnels de terrain. Plusieurs obstacles sont régulièrement signalés. D'une part, il est nécessaire de démontrer une situation d'exploitation, ce qui peut s'avérer complexe, notamment lorsque les échanges ne sont pas monétaires ou que la victime refuse de dénoncer son proxénète ou le réseau. Cette exigence rejoint une autre contrainte majeure de la procédure: l'obligation de rompre tout lien avec l'exploiteur, une condition difficile à remplir dans les cas de manipulation émotionnelle. Enfin, le principal levier incitatif de la procédure «traite» reste, dans de nombreux cas, l'accès à un titre de séjour, ce qui limite son intérêt pour les victimes belges. Cette procédure «traite» est d'autant plus inadaptée aux mineurs qu'elle va à l'encontre de la directive 2011/92/UE relative à la lutte contre les abus sexuels et l'exploitation sexuelle des enfants, et son article 19 qui stipule que «l'octroi d'une assistance et d'une aide à un enfant victime ne soit pas subordonné à sa volonté de coopérer dans le cadre de l'enquête, des poursuites ou du procès pénaux».

Face à ces lacunes, le manque d'investissement dans des structures spécialisées pour les mineurs victimes d'exploitation sexuelle contraint les professionnels à «bricoler» des solutions d'urgence. Ces solutions – placements non adaptés, hospitalisations non nécessaires, ou orientations vers des institutions publiques de protection de la jeunesse (IPPJ) perçues comme des sanctions – sont inefficaces et peuvent même être traumatisantes pour les jeunes.

C. Limites de la réforme du Code pénal sexuel

De nombreux professionnels et associations de terrain rappellent que même si la loi du 21 mars 2022 réformant le droit pénal sexuel marque une volonté de mieux sanctionner l'exploitation sexuelle des mineurs, notamment par l'uniformisation de l'âge légal à dix-huit ans, une définition renforcée du consentement et l'alourdissement des peines notamment dans le cadre de l'exploitation sexuelle des mineurs, elle échoue à améliorer concrètement leur protection.

Ten eerste zijn er geen nieuwe systemen of procedures ingevoerd voor de slachtoffers. Ten tweede hebben de professionals op het terrein geen opleiding gekregen, terwijl dat nochtans essentieel blijkt te zijn. Zo heeft ECPAT vastgesteld dat 77 % van de eerstelijnsprofessionals van de Franse Gemeenschap niet weet hoe zij concreet moeten handelen wanneer een geval van seksuele uitbuiting van een minderjarige wordt vastgesteld. Voorts wijzen de professionals erop dat, hoewel de sancties voor de daders zijn verzwaaard, er te zelden veroordelingen worden uitgesproken om van die sancties werkelijk een afschrikkend effect te laten uitgaan.

Ten slotte waarschuwen tal van actoren die zich inzetten tegen mensenhandel, alsook professionals die op het terrein met minderjarigen werken, voor de versoepeling van de sancties voor pooierschap en voor de banalisering van prostitutie. Door prostitutie hoofdzakelijk vanuit het arbeidsrecht te benaderen, neigt deze nieuwe wet ertoe de structurele verbanden tussen prostitutie en mensenhandel te onderschatten. Bij gebrek aan een duidelijke definitie van uitbuiting blijft het risico op misbruik groot. Daardoor wordt het moeilijker situaties van dwang te detecteren, vooral bij kwetsbare personen, zoals jongeren die bijna meerderjarig zijn, die in omstandigheden van uitbuiting kunnen terechtkomen zonder dat dit binnen het huidige kader meteen kan worden herkend.

VI. FOLLOW-UP VAN DE SLACHTOFFERS

A. De behoefte aan gespecialiseerde opvang

Prostitutie van minderjarigen veroorzaakt diepe en blijvende trauma's, ongeacht de factoren die tot deze situaties hebben geleid (incest, gezinsbreuk, mishandeling, wegelopen, geldnood of chantage). Deze jonge slachtoffers lijken soms in te stemmen, maar in werkelijkheid zijn ze het slachtoffer van geweld en ontwikkelen ze symptomen van posttraumatische stress.

De psychologische gevolgen, hoewel moeilijk te meten, zijn diepgaand: veel kinderen die slachtoffer zijn, ervaren schaamte, schuldgevoelens en een verlies aan zelfvertrouwen. Bovendien zorgt seksuele uitbuiting er vaak voor dat meisjes hun schoolloopbaan stopzetten, wat hun kansen op onderwijs, werk en zelfstandigheid blijvend vermindert.

In het licht van die gevolgen, is gespecialiseerde opvang bij trauma's en verslavingen essentieel voor hun herstel. Het is ook van cruciaal belang hun zelfvertrouwen te herstellen en te voorzien in hun meest dringende materiële behoeften, die vaak verband houden met situaties van familiale kwetsbaarheid, om de cyclus van

Premièrement, aucun nouveau système ou procédure n'a été mis en place pour les victimes. Deuxièmement, les professionnels de terrain n'ont reçu aucune formation alors que ces dernières s'avèrent essentielles. En effet, l'ECPAT révèle que 77 % des professionnels de première ligne de la Fédération Wallonie-Bruxelles ne savent pas comment agir concrètement en cas de détection d'un cas d'exploitation sexuelle de mineur. De plus, les professionnels pointent du doigt que, bien que les sanctions prévues aient été aggravées pour les auteurs, ils restent trop rarement condamnés pour que ces sanctions soient réellement dissuasives.

Enfin, de nombreux acteurs engagés contre la traite, ainsi que des professionnels de terrain auprès des mineurs, alertent sur l'assouplissement des sanctions liées au proxénétisme et sur la banalisation de la prostitution. En abordant principalement la prostitution sous l'angle du droit du travail, cette nouvelle loi tend à sous-estimer les liens structurels entre prostitution et traite des êtres humains. En l'absence de définition claire de l'exploitation, les risques d'abus demeurent importants. Ainsi, il est plus difficile de détecter des situations de contrainte, en particulier pour les personnes vulnérables, telles que les jeunes proches de la majorité, qui peuvent se retrouver dans des contextes d'exploitation sans que cela ne soit immédiatement identifiable dans le cadre actuel.

VI. SUIVI DES VICTIMES

A. Les besoins d'une prise en charge spécialisée

La prostitution des mineurs entraîne des traumatismes profonds et durables, quels que soient les facteurs ayant mené à ces situations (inceste, rupture familiale, maltraitance, fugue, besoin d'argent ou chantage). Ces jeunes victimes, bien que semblant parfois consentantes, subissent des violences et développent des symptômes de stress post-traumatiques.

Les conséquences psychologiques, bien que difficiles à mesurer, sont profondes: de nombreux enfants victimes ressentent honte, culpabilité et perte d'estime de soi. Par ailleurs, l'exploitation sexuelle interrompt souvent la scolarité des filles, compromettant durablement leur accès à l'éducation, à l'emploi et à l'autonomie.

Face à ces répercussions, offrir une prise en charge spécialisée des traumatismes et des addictions est essentiel à leur rétablissement. Il est également crucial de reconstruire leur estime de soi et d'adresser les besoins matériels pressants, souvent liés à des situations de vulnérabilité familiale, pour briser le cycle de

uitbuiting te doorbreken en nieuwe risico's op weggelopen te voorkomen. Tot op heden beschikt België slechts over één instelling die gespecialiseerd is in de opvang van minderjarigen die slachtoffer zijn geworden van seksuele uitbuiting voor prostitutiedoeleinden, namelijk het centrum Esperanto, dat slechts twintig plaatsen biedt, een aantal dat ruimschoots ontoereikend is gezien de behoeften.

B. Preventie en eerder ingrijpen

De preventie van de seksuele uitbuiting van minderjarigen mag niet beperkt zijn tot repressie of bescherming nadat het geweld heeft plaatsgevonden. Het is nodig al in de lagere school sterkere preventieve maatregelen te nemen door aangepaste pedagogische inhoud te ontwikkelen. EVRAS (*éducation à la vie relationnelle, affective et sexuelle*, het Franstalige onderwijsprogramma over relationeel, emotioneel en seksueel leven) kan in dit verband een krachtig instrument zijn; maar thema's over de risico's die verband houden met grooming, sexting, sextortion en de manier waarop het pooierschap functioneert – in het bijzonder de zogenaamde «loverboys» – moeten eveneens deel uitmaken van de gesprekken.

Deze inhoud moet worden ontwikkeld in samenwerking met pedagogen, psychologen, gespecialiseerde verenigingen en ook met minderjarigen – onder wie gewezen slachtoffers. De inhoud moet ook gepaard gaan met bewustmakingsacties die uiteraard gericht zijn op minderjarigen, maar ook op hun ouders en opvoeders, die een centrale rol spelen in de preventie en opsporing.

Voorts moeten gerichte bewustwordingscampagnes worden gevoerd op sociale media, zoals *TikTok*, *Instagram* of *Snapchat*. In 2022 lanceerde de Franse regering bijvoorbeeld een nationale bewustmakingscampagne met een video waarin werd getoond hoe een jong slachtoffer steeds dieper wegzonk. De spot werd uitgezonden op televisie, in de bioscoop en op digitale platforms zoals *YouTube*, *Instagram* en *Snapchat*. Dit initiatief omvatte samenwerkingen met influencers en bood pedagogische hulpmiddelen aan voor volwassenen die jongeren begeleiden.

Preventie is tot slot niet alleen een morele uitdaging, maar ook een Europese verplichting, die onder meer is vastgelegd in artikel 18 van richtlijn 2011/36/EU, dat de lidstaten verplicht om bewustwordingscampagnes, aangepaste opleidingsprogramma's en gerichte opleidingen voor eerstelijnsprofessionals op te zetten.

l'exploitation et éviter de nouveaux risques de fugues. À ce jour, la Belgique ne dispose que d'une seule structure spécialisée dans la prise en charge des mineurs victimes d'exploitation sexuelle à des fins de prostitution, le centre Esperanto (qui ne propose que vingt places), un nombre largement insuffisant face aux besoins.

B. Prévention et action plus en amont

La prévention de l'exploitation sexuelle des mineurs ne peut se limiter à la répression ou à la protection une fois les violences survenues. Il est indispensable de renforcer les mesures de prévention dès l'école primaire, en développant des contenus pédagogiques adaptés. L'EVRAS (*éducation à la vie relationnelle, affective et sexuelle*) peut être un outil puissant dans ce cadre; mais des thématiques sur les risques liés au pédopliègeage, au sextage, à la sextorsion et à la manière dont fonctionne le proxénétisme – notamment les «loverboys» – doit aussi faire partie des discussions.

Ces contenus doivent être conçus en collaboration avec des pédagogues, des psychologues, des associations spécialisées, ainsi qu'avec des mineurs – y compris des survivants. Les contenus doivent également être accompagnés d'actions de sensibilisation destinées bien évidemment aux mineurs, mais aussi aux parents et aux éducateurs, dont le rôle est central dans la prévention et la détection.

Par ailleurs, des campagnes d'information ciblées sur les réseaux sociaux – comme *TikTok*, *Instagram* ou *Snapchat* – doivent être mises en œuvre. En 2022, le gouvernement français a par exemple lancé une campagne nationale de sensibilisation à travers une vidéo illustrant la chute progressive d'une jeune victime. Le spot a été diffusé en télévision, au cinéma, ainsi que sur les plateformes numériques *YouTube*, *Instagram*, *Snapchat*, etc. Le dispositif a également inclus des partenariats avec des influenceurs et des ressources pédagogiques à destination des adultes encadrants.

Enfin, la prévention n'est pas qu'un enjeu moral, elle constitue une obligation européenne, prévue notamment par l'article 18 de la directive 2011/36/UE, qui impose aux États membres de mettre en place des campagnes d'information, des programmes éducatifs adaptés et des formations ciblées pour les professionnels de première ligne.

VII. VERANTWOORDING VAN DE TRANSVERSALITEIT

De bescherming van minderjarigen in België valt onder de gedeelde bevoegdheden van de federale regering (met name justitie, binnenlandse zaken, de federale politie en buitenlandse zaken) en de deelstaten (met name jeugdhulp, onderwijs, geestelijke gezondheidszorg en de opleiding van professionals). Die transversale aard legitimeert ten volle een aanpak door de Senaat.

*
* *

VII. JUSTIFICATION DE LA TRANSVERSALITÉ

La protection des mineurs en Belgique relève de compétences partagées entre le gouvernement fédéral (notamment la justice, l'intérieur, la police fédérale, les affaires étrangères) et les entités fédérées (notamment l'aide à la jeunesse, l'enseignement, la santé mentale et la formation des professionnels). Cette transversalité légitime pleinement une approche sénatoriale.

*
* *

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

De Senaat,

A. gelet op het Verdrag inzake de rechten van het kind, aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 20 november 1989, met name artikel 34 betreffende de bescherming tegen seksuele uitbuiting en mensenhandel;

B. gelet op richtlijn 2011/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan, en ter vervanging van kaderbesluit 2002/629/JBZ van de Raad;

C. gelet op richtlijn 2011/93/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ter bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, en ter vervanging van kaderbesluit 2004/68/JBZ van de Raad;

D. gelet op artikel 22*bis* van de Belgische Grondwet, waarin het recht van het kind op morele, lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit is vastgelegd;

E. gelet op de wet van 29 april 2013 tot wijziging van artikel 433*quinquies* van het Strafwetboek met het oog op het verduidelijken en het uitbreiden van de definitie van mensenhandel;

F. gelet op het jaarverslag 2024 van *Child Focus*;

G. gelet op het rapport uit 2023 «*Panorama de la situation des mineures et des mineurs victimes d'exploitation sexuelle en Fédération Wallonie-Bruxelles*» van ECPAT België («*End Child Prostitution in Asian Tourism*»);

H. gelet op de verklaring van de Verenigde Naties in 2022 waarin de seksuele uitbuiting van minderjarigen werd uitgeroepen tot een wereldwijde noodsituatie;

I. gelet op de sterke toename van gevallen van seksuele uitbuiting van minderjarigen in België, in het bijzonder in de context van prostitutie, en het grote aantal gevallen dat niet in de officiële cijfers wordt weergegeven;

J. gelet op de schattingen van ECPAT, die wijzen op 1 680 potentiële gevallen van seksuele uitbuiting van minderjarigen die jaarlijks worden opgevolgd door de jeugdhulp in de Franse Gemeenschap;

K. gelet op het profiel van de meeste slachtoffers, namelijk meisjes van gemiddeld vijftien jaar oud, vaak met

PROPOSITION DE RÉOLUTION

Le Sénat,

A. vu la Convention relative aux droits de l'enfant, adoptée par l'Assemblée générale des Nations unies le 20 novembre 1989, notamment son article 34 relatif à la protection contre l'exploitation sexuelle et la traite;

B. vu la directive 2011/36/UE du Parlement européen et du Conseil du 5 avril 2011 concernant la prévention de la traite des êtres humains et la lutte contre ce phénomène ainsi que la protection des victimes et remplaçant la décision-cadre 2002/629/JAI du Conseil;

C. vu la directive 2011/93/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 relative à la lutte contre les abus sexuels et l'exploitation sexuelle des enfants, ainsi que la pédopornographie et remplaçant la décision-cadre 2004/68/JAI du Conseil;

D. vu l'article 22*bis* de la Constitution belge, qui consacre le droit de l'enfant à son intégrité morale, physique, psychique et sexuelle;

E. vu la loi du 29 avril 2013 visant à modifier l'article 433*quinquies* du Code pénal en vue de clarifier et d'étendre la définition de la traite des êtres humains;

F. considérant le rapport annuel de 2024 de *Child Focus*;

G. considérant le rapport de 2023 «*Panorama de la situation des mineures et des mineurs victimes d'exploitation sexuelle en Fédération Wallonie-Bruxelles*» d'ECPAT Belgique («*End Child Prostitution in Asian Tourism*»);

H. considérant la déclaration par les Nations unies en 2022 de l'exploitation sexuelle des mineurs comme urgence mondiale;

I. considérant la forte progression des cas d'exploitation sexuelle de mineurs en Belgique, en particulier la prostitution, et le nombre important de situations échappant aux chiffres officiels;

J. considérant les estimations d'ECPAT évoquant 1 680 cas potentiels d'exploitation sexuelle de mineurs suivis chaque année par l'Aide à la jeunesse en Fédération Wallonie-Bruxelles;

K. considérant la typologie de la majorité des victimes qui sont des filles âgées en moyenne de quinze ans,

een achtergrond van armoede, geweld of incest, maar ook bijzonder kwetsbare niet-begeleide minderjarige vreemdelingen;

L. gelet op de affectieve manipulatiemethoden (zoals die van zogenaamde «loverboys») en de digitale middelen (zoals grooming, sextortion en online prostitutie) die door pooiers en criminele netwerken worden ingezet, waardoor hun opsporing en vervolging aanzienlijk wordt bemoeilijkt;

M. overwegende dat het ontbreken van gecentraliseerde, betrouwbare en uitgesplitste statistische instrumenten de uitwerking van een doeltreffend overheidsbeleid op dit gebied belemmert;

N. gelet op het tekort aan voldoende opleidingen en duidelijke protocollen voor heel wat eerstelijnsprofessionals, meer bepaald binnen de Franse Gemeenschap, om minderjarige slachtoffers van seksuele uitbuiting op te sporen, te beschermen en te begeleiden;

O. overwegende dat België slechts over één gespecialiseerde instelling beschikt voor minderjarigen die het slachtoffer zijn van seksuele uitbuiting met het oog op prostitutie (het Esperanto-centrum), die slechts twintig plaatsen biedt, wat ruimschoots onvoldoende is om aan de behoeften tegemoet te komen;

P. overwegende dat de preventie van seksuele uitbuiting van minderjarigen, met name door middel van voorlichting over relaties, emoties en seksualiteit, nog steeds te beperkt is, en dat sociale media tegenwoordig een belangrijk wervingskanaal voor uitbuiters vormen;

Q. gelet op de ernstige en blijvende fysieke, psychologische en sociale trauma's die slachtoffers van prostitutie oplopen, waardoor hun schoolcarrière, hun zelfstandigheid en hun zelfbeeld in het gedrang komen, en gelet op de noodzaak van gespecialiseerde begeleiding voor hun herstel;

R. overwegende dat de hervorming van het seksueel strafrecht (wet van 21 maart 2022) geen concrete verbeteringen heeft opgeleverd op het gebied van de bescherming en opvang van minderjarige slachtoffers van seksuele uitbuiting;

S. overwegende dat prostitutie wordt gebagatelliseerd door de versoepeling van de straffen voor pooierschap;

souvent issues de parcours marqués par la précarité, la violence ou l'inceste, mais qui sont également des mineurs étrangers non accompagnés particulièrement vulnérables;

L. considérant les méthodes de manipulation affective («loverboys»), et les moyens numériques (pédopiégeage (*grooming*), sextorsion, prostitution en ligne), que les proxénètes et réseaux criminels utilisent, rendant leur repérage et leur poursuite plus difficiles;

M. considérant l'absence d'outils statistiques centralisés, fiables et ventilés, limitant l'élaboration de politiques publiques efficaces dans ce domaine;

N. considérant la carence, pour de nombreux professionnels de terrain, notamment en Fédération Wallonie-Bruxelles, en formations suffisantes ou en protocoles clairs pour détecter, protéger et accompagner les mineurs victimes d'exploitation sexuelle;

O. considérant la seule structure spécialisée pour les mineurs victimes d'exploitation sexuelle à des fins de prostitution (le centre Esperanto) dont dispose la Belgique, offrant seulement vingt places, un nombre largement insuffisant face aux besoins;

P. considérant la prévention de l'exploitation sexuelle des mineurs, notamment par l'éducation à la vie relationnelle, affective et sexuelle (EVRAS), qui reste trop limitée, et les réseaux sociaux comme étant aujourd'hui un canal majeur de recrutement;

Q. considérant les traumatismes physiques, psychologiques et sociaux profonds et durables que les victimes de prostitution subissent, compromettant leur scolarité, leur autonomie et leur estime de soi, et l'accompagnement spécialisé indispensable pour leur rétablissement;

R. considérant l'absence d'améliorations concrètes dans la protection et la prise en charge des victimes mineures d'exploitation sexuelle apporté par la réforme du droit pénal sexuel (loi du 21 mars 2022);

S. considérant la banalisation de la prostitution à laquelle contribue l'assouplissement des sanctions liées au proxénétisme;

T. overwegende dat het belangrijk is om de minderjarigen in kwestie te betrekken bij het uitwerken van institutionele maatregelen, met respect voor hun mening en waardigheid,

Vraagt de federale regering, in overleg met de deelstaten:

1) te zorgen voor een verplichte, specifieke bijscholing van eerstelijnsprofessionals – politieagenten, magistraten, maatschappelijk werkers, leerkrachten, medisch personeel, enz. – om een adequate opsporing, een respectvolle begeleiding en een doeltreffende doorverwijzing van slachtoffers te waarborgen;

2) een specifiek protocol voor de begeleiding, opvang en ondersteuning van minderjarige slachtoffers van seksuele uitbuiting op te stellen, goed te keuren en op grote schaal te verspreiden onder alle betrokken actoren, dat losstaat van de huidige regelingen voor slachtoffers van mensenhandel, zoals vereist door de Europese richtlijn 2011/36/EU, teneinde een aangepaste respons te garanderen die recht doet aan de specifieke aard van deze situaties;

3) de instrumenten voor identificatie, melding en follow-up van gevallen van seksuele uitbuiting van minderjarigen te hervormen en te harmoniseren, via een systematische coördinatie tussen politie, justitie, jeugdhulp, gezondheidszorg en verenigingen die actief zijn op het terrein, waarbij de flexibiliteit van deze instrumenten wordt gewaarborgd zodat er op elk moment informatie kan worden toegevoegd en bijgewerkt;

4) een gecentraliseerde, geanonimiseerde en beveiligde databank op te zetten waarmee statistieken kunnen worden verzameld en geanalyseerd, uitgesplitst naar leeftijd, geslacht, type uitbuiting, migratiestatus of andere relevante factoren, met inachtneming van de algemene verordening gegevensbescherming (AVG);

5) een stand van zaken op te maken van de preventie- en bewustmakingsmaatregelen met betrekking tot de risico's van uitbuiting van minderjarigen, in het bijzonder online, en op basis daarvan, waar nodig, deze maatregelen te versterken, met betrokkenheid van ouders en wettelijke vertegenwoordigers, en door gerichte informatiecampagnes te voeren, onder meer via sociale media of via andere geschikte middelen op dat gebied;

6) te voorzien in opvang en hulp die aangepast is aan de situatie van elke minderjarige die slachtoffer is van seksuele uitbuiting, ofwel in het kader van ambulante en

T. considérant l'importance d'impliquer les mineurs concernés dans l'élaboration des réponses institutionnelles, dans le respect de leur parole et de leur dignité,

Demande au gouvernement fédéral et aux entités fédérées:

1) d'assurer une formation continue, obligatoire et spécifique des professionnels de première ligne – policiers, magistrats, travailleurs sociaux, enseignants, personnel médical, etc. – afin de garantir un repérage adéquat, un accompagnement respectueux et une orientation et efficace des victimes;

2) d'élaborer, d'adopter et de diffuser largement auprès de l'ensemble des acteurs concernés un protocole spécifique d'orientation, de prise en charge et d'accompagnement des mineurs victimes d'exploitation sexuelle, distinct des dispositifs actuellement en place pour les victimes de traite des êtres humains comme le requiert la directive européenne 2011/36/UE, afin de garantir une réponse adaptée à la spécificité de ces situations;

3) de réformer et d'harmoniser les outils d'identification, de signalement et de suivi des cas d'exploitation sexuelle de mineurs à travers une coordination systématique entre les services de police, de justice, d'aide à la jeunesse, de santé et les associations de terrain, tout en garantissant la flexibilité de ces outils pour permettre l'ajout et la mise à jour des informations à tout moment;

4) de mettre en place une base de données centralisée, anonymisée et sécurisée, permettant de collecter et d'analyser des statistiques ventilées par âge, sexe, type d'exploitation, statut migratoire ou autre facteur pertinent, dans le respect de la réglementation générale de la protection des données (RGPD);

5) de réaliser un état des lieux des mesures de prévention et de sensibilisation aux risques d'exploitation des mineurs, notamment en ligne sur cette base et là où cela est nécessaire, renforcer ces mesures en y associant les parents et responsables légaux, et en menant des campagnes d'information ciblées notamment sur les réseaux sociaux ou tout autre outil utile en la matière;

6) de fournir un accueil et une aide appropriés à la situation de chaque mineur victime d'exploitation sexuelle, soit dans le cadre des services ambulatoires

residentiële jeugdhulpdiensten, ofwel in het kader van gespecialiseerde structuren die uitdrukkelijk gericht zijn op deze doelgroep.

29 september 2025.

et résidentiels de l'aide à la jeunesse, soit dans le cadre de structures spécialisées et expressement destinées à ce groupe cible.

Le 29 septembre 2025.

Viviane TEITELBAUM.
Gaëtan VAN GOIDSENHOVEN.
Katia SEGERS.
Stéphanie THORON.
Bianca DEBAETS.